

Б 4674
[1929]

I 23334

Добавки.

„Паритѣ нѣматъ по-голѣма цена отъ пѣсъка, противното е само, ако се употребятъ за задоволяване необходимоститѣ на живота, за благословение на другитѣ и напредѣка на дѣлото на Христа.“ „Christ's Object Lessons“, стр. 351.

* * *

„Тѣзи, които облѣкатъ пълното Божие въоръжение и отдѣлятъ всѣки день известно време за размишление, молитва и за изучване на Писанието, ще бждатъ свързани съ небето и ще иматъ едно спасително преобразяваще влияние надъ околнитѣ си.“ „Test.“ т. 5, стр. 112.

* * *

„Изповѣдващи се християни годишно изразходватъ една огромна сума за безполезни и вредителни нѣща, когато души загинватъ отъ гладъ за хлѣба на живота.“ — „The great Controversy“ — стр. 475.

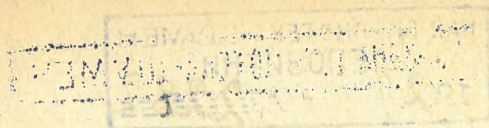
* * *

„Родителитѣ трѣбва да обърнатъ особено внимание върху религиозното възпитание на децата си, за да могатъ тѣ да иматъ по-основно познание на Писанието.“ — „Test.“ томъ 3, стр. 189.

* * *

„Христосъ кани своя народъ да върва и прилага на дѣло неговото слово. Тѣзи, които приематъ и асимилиратъ това слово, прилагайки го въ всѣко дѣло, въ всѣко качество на характера си, ще укрѣпватъ въ силата Божия.“

1,23337

28

1 Урокъ — 5 октомврий 1929 г.

Върата на Авраама.

Ръководна мисълъ: Галат. 3 : 29.

Урокътъ:

1. Каква бѣше Божията заповѣдь къмъ Авраама ? Битие 12 : 1 — 3.

Забележка.— Авраамовиятъ баща „служеше на други богове“, (Исусъ Навинъ 24 : 2). Авраамъ бѣше отрасълъ всрѣдъ езичество. Но при все това той непоколебимо служеше на истинския Богъ.

2. Какво се казва за първата спирка на Авраамовото пѣтешествие къмъ Ханаанската земя ? Битие 11 : 31.32.

3. Какъвъ е още позивътъ на Господа къмъ неговия народъ ? II Коринтяномъ 6 : 17; Откр. 18:4.

4. Какъ показва Авраамъ упованието и довѣрието си въ Бога ? Битие 12:4.5.

Забележка — „Мнозина все още сж изпитвани като Авраама. Тѣ не чуватъ Божия гласъ да имъ говори направо отъ небесата; но той ги вика чрезъ ученията на словото си и ръководството на своето провидение. Отъ тѣхъ може би ще се поиска да се откажатъ отъ една кариера, която обещава богатство и почестъ, да напуснатъ роднински и приятелски врѣзки и да се отлжчатъ отъ роднинитѣ си, за да влѣзатъ въ това, което изглежда да е само единъ пѣтъ на себеотрицание, мжнотия и жертва.“ — П. П. стр. 126. 127.

5. Когато Авраамъ дойде въ Ханаанската земя, какво обещание му даде Господъ ? Какъвъ оби-

чай последва Авраамъ въ служене на Създателя ? Стихове 6 — 8.

Забележка.— „Авраамъ“, „Божиятъ приятел“, ни представя единъ достоенъ примѣръ. Животътъ му бѣше животъ на молитва. Кждето и да разположеше палатката си, близо да нея той издигаше олтаръ и викаше всички отъ своя лагеръ за сутрешна и вечерна жертва. Когато той премѣстваше палатката си, олтарътъ оставаше. Въ следващите години между обикалящите наоколо ханаанци имаше нѣкои, които бѣха поучавани отъ Авраама, и когато тѣ идваха при този олтаръ, тѣ знаеха, кой е билъ преди тѣхъ; щомъ разпнѣха палатката си, тѣ поправяха олтара и служеха на живия Богъ.“ — Сжщо тамъ, стр. 128.

6. Макаръ да бѣше послушалъ бързо Божиитѣ заповѣди, какъ откри Авраамъ своята човѣшка слабостъ ? *Отговоръ:* Като изгуби вѣра въ Божията запазваща сила, и извърши измама. Стихове 10—20.

Забележка.— Авраамовата слабостъ се показва отново въ опитността, докладвана въ Битие 20. „Презъ време на пребиванието си въ Египетъ Авраамъ даде доказателство, че не бѣше свободенъ отъ човѣшка слабостъ и несъвършенство. Въ скриване факта, че Сара бѣше негова жена, той откри недоовѣрие въ божествената грижа, липса на силна вѣра и куражъ, които тъй често се откриваха въ живота му... Никакво отклонение отъ строгата истинностъ не може да посрещне Божието одобрение.“ — Сжщо тамъ, стр. 130.

4. Когато Авраамъ започна да се страхува за изпълнението на Божието обещание, какъ биде увѣренъ той? Битие 15 : 1—6.

8. Какъ се опитаха Авраамъ и Сара да изпълнятъ съ своя собствена мждростъ Божия планъ за тѣхъ ? Битие 16 : 1—3.15.

9. Какви бѣха резултатитѣ отъ това вмѣсване въ Божия планъ ? *Отговоръ:* Завистъ, разпри, зло

третиране на Агаръ, и най-после изгнание отъ дома. Битие 16:4—6; 21:9—14.

Забележка. „Наставленията, дадени на Авраама, докосващи светостта на брачното отношение, трѣбваше да бждатъ урокъ за всички вѣкове. Тѣ показватъ, че правата и щастieto на това отношение трѣбва да се пазятъ внимателно, дори когато това ще коства голѣма жертва. Сара бѣ единствената истинска жена на Авраама. Никоя друга личностъ не можеше да сподѣля нейнитѣ права на жена и майка. Тя уважаваше своя съпругъ, и въ това тя е представена въ Новия заветъ ката достоенъ примѣръ. Но тя не желаше, щото Авраамовата любовъ да се дава на друга, и Господъ не я укори за това, че желаше изпжждането на нейната съперница. Както Авраамъ, така и Сара бѣха недовѣрчиви къмъ Божията сила и това бѣше грѣшката, която доведе до бракъ съ Агаръ.“ „Патриарси и Пророци“ стр. 147.

10. Какво опредѣлено увѣрение даде Богъ на Авраама и Сара за рождението на единъ наследникъ? Битие 17:1—4. 15—21.

11. На каква възраст бѣха Авраамъ и Сара, когато се роди Исаакъ? Битие 17:17; 21:1—5.

12. Какъ биде изпитана вѣрата на Авраама, когато Исаакъ бѣше на около 20 години? Битие 22:1—6.

Забележка. — „Богъ бѣше призвалъ Авраама като баща на вѣрующитѣ и неговиятъ животъ трѣбваше да стои като примѣръ на вѣра за следващитѣ генерации. Но неговата вѣра не бѣше съвършенна. Той бѣше показвалъ недовѣрие въ Бога съ скриване факта, че Сара бѣше негова жена, и пакъ въ женитбата си съ Агаръ. За да може да достигне по-високо становище, Богъ го подложи на по-високъ изпитъ, най-голѣмия, на който е билъ призованъ нѣкой човѣкъ.“ — Сжщо тамъ.

13. Кое нѣщо въ тази опитностъ показва, че Исаакъ имаше жива вѣра въ своя баща? *Отго-*

воръ: Неговото смирено подчинение предъ оста-
рѣлия си баща. Стихове 7—10.

14. На що бѣше примѣръ този символъ на
вѣра? Стихове 6, 8, 13.

Забележка. — „Овенътъ, принесенъ вмѣсто Иса-
ака, представляваше Божия Синъ, който трѣбваше да бжде
пожертвуванъ вмѣсто насъ... Господъ заповѣда на Авраама
да заколи сина си, за да запечата въ пометъта му действи-
телността на евангелието, както и да изпита неговата вѣра.
Агонията, която той претърпѣ презъ тъмнитѣ дни на този
ужасенъ изпитъ, бѣше позволена, за да може той отъ соб-
ствена опитностъ да разбере нѣщо отъ голѣмината на жер-
твата, направена отъ безкрайния Богъ за спасението на
човѣка. Никой другъ изпитъ не би причинилъ на Авраама
такава душевна мъка, както пожертвуванието на любимия
му синъ. Богъ даде сина си за една смъртъ не мъка и
позоръ.“ „Патриарси и пророци“ стр. 154.155.

15. Следъ този изпитъ на Авраамовата вѣра,
какво увѣрение му даде Богъ отново? Стихове
15—18.

16. Що се казва за смъртъта на Авраама?
На колко години бѣше той? Битие 25:7—10.

17. Какво бѣ казалъ Богъ, че знае за Авраа-
ма? Говорейки къмъ Исаака, какъ спомена Богъ
Авраамовата вѣра и вѣрностъ? Битие 18:19; 26:3—5.

Забележка: — „Неговиятъ собственъ примѣръ, мълча-
ливото влияние на всѣкидневния му животъ, бѣше постоя-
ненъ урокъ. Непокколебимата справедливостъ, благоволенieto
и несебелюбивата учтивостъ, която бѣше спечелила очудва-
нето на царетѣ, се вмъкнаха въ семейството. Благоухание-
благородство и изящностъ на характера обкръжаваха жи-
вота му и това откриваше на всички, че той бѣше свѣр-
занъ съ небето.“ — Сжщо тамъ, стр. 142.

18. По кой начинъ ние ставаме съучастници
въ обещанията, дадени на Авраама? Галат. 3:29

Точки за размишление.

Кои бѣха силнитѣ характерни черти въ характера на Авраама ?

Каква вестъ проповѣдва Авраамовиятъ животъ на днешнитѣ хора ?

Кои лични опитности въ моя животъ съзнавамъ като изпити ?

2 Урокъ — 12 октомврий 1929 год.

Лотъ се заселва въ Содомъ.

Ржководна мисль : Римл. 12 : 10.

Урокътъ:

1. Отъ всички Авраамови роднини въ Харанъ, кой само отиде съ Авраама въ Ханаанъ ? Битие 12:4.5.

2. Кой отново придружаваше Авраама въ пжтешествието за Египетъ ? Битие 13:1.

3. Коя бѣше причината за раздѣлянето на Лота отъ Авраама ? Каква благородна постѣпка направи Авраамъ въ това време на трудностъ ? Стихове 5—9.

Забележка. — „Тукъ се откри благородниятъ, не-себелюбивъ духъ на Авраама. Колко мнозина при подобни обстоятелства на всѣка цена биха изисквали своитѣ лични права и преимущества ! Колко много семейства сж се разпаднали поради липса на такова себеотрицание ! Колко много църкви сж били раздѣлени, правейки дѣлото на истината за присмѣхъ и подигравки между безбожнитѣ !... Ако ние упражняваме една искренна любезностъ и бждемъ готови винаги да правимъ на другитѣ това, каквото желаемъ да ни правятъ, половината отъ злото на този животъ

ще изчезне. Да възвишаваме себе си е духът на Сатана, обаче сърдцето, въ което живѣе Христовиятъ духъ, ще притежава тази любовъ, която не търси своето си.“ — „Патриарси и Пророци“ стр. 132, 133.

4. Какъвъ нещастенъ изборъ направи Лотъ? Ст. 10—13.

Забележка. — „Мнозина правятъ сжщата грѣшка като Лотъ. Когато си търсятъ жилище, тѣ гледатъ повече на временнитѣ преимущества, които могатъ да получатъ, отколкото на нравственитѣ и обществени влияния, които ще обкржжаватъ тѣхъ и тѣхнитѣ семейства. Надѣвайки се да се сдобиятъ съ по-голѣми блага, тѣ си избиратъ нѣкоя хубава и плодоносна областъ, или отиватъ въ нѣкой цвѣтущъ градъ; но тѣхнитѣ деца ще бждатъ обкржжени отъ изкушения, и много често сключватъ отношения, които сж неблагоприятни за развитието на набожността и оформяването на истински характеръ. Атмосферата на съблазнителна безнравственостъ, безвѣрие или равнодушие спрямо религиознитѣ нѣща противодействува на влиянието на родителитѣ... Когато си търсимъ домъ, Богъ иска преди всичко да вземемъ подъ внимание нравственитѣ и религиозни влияния, които ще обкржжаватъ насъ и нашитѣ семейства. Ние можемъ да бждемъ докарани въ опасни положения, защото мнозина не могатъ да иматъ тази срѣда, която желаятъ. Но ако трѣбва да отидемъ нѣкъде, кжато ни вика длъжността, Богъ ще ни постави въ положение да останемъ непокаварени, ако съ упование въ Христовата благодать бдимъ и се молимъ. Но ние не трѣбва сами да се излагаме на влияния, които сж неблагоприятни за оформяването на единъ християнски характеръ.“ Сжщо тамъ, стр. 162.

5. Какво увѣрение получи Авраамъ следъ тази си несекелюбива постѣпка? Стихове 14 — 18.

6. Отъ кое опасно положение избави Авраамъ Лота следъ заселването му въ Йорданската равнина? *Отговоръ:* Отъ робство следъ пленяването на Содомъ. Битие 14:1—3. 10—16.

7. По кой начинъ Авраамъ призна Божиитѣ права на собственостъ надъ всичкия си имотъ? Стихове 17—20.

Забележка. — „Системата за плащане десѣтъкъ достига чакъ до днитѣ на Мойсея. Даже въ днитѣ на Адама, дълго преди на Мойсея да бѣха дадени наставления по това, човѣцитѣ трѣбваше да принасятъ на Господа дарби за религиозни цели. Съгласно Божиитѣ постановления, хората трѣбваше да откриватъ въ жертвитѣ своята признателностъ за неговитѣ милости и благословения къмъ тѣхъ. Това се продължаваше презъ време на всички следващи генерации и се извършваше отъ Авраама, който даде десѣтъкъ на Мелхиседека, свещеника на великия Богъ . . . Господъ не иска нищо на сила. Всичко, каквото даваме, трѣбва да бѣде доброволно. Той не желае неговата съкровищница да бѣде изпълнена съ дарби, които се даватъ недоброволно.“ — „Testimonies“ т. 3, стр. 393.

8 Кжде се засели Лотъ? Битие 13:12; 14:12.

Забележка. — Ние четемъ за Лота, че най-първо той „постави шатритѣ си само до Содомъ“. (Битие 13:12) обаче после (14:12) „живѣше въ Содомъ“. Какво иска да ни каже това? 1. Съ всѣка неправда, себелюбива постѣпка (както Лотъ направи една) ние ще се чувствуваме привлечени къмъ злото. 2. Много грѣхове притежаватъ голѣма привлѣкателна сила. Тѣ приличатъ на ориенталски градове, които отъ далечъ блестятъ съ мраморъ и злато, но вътре улицитѣ сж пълни съ всѣкаква нечистотия. 3. До извършването на голѣмитѣ грѣхове се достига постепенно. Невинниятъ никога не се втурва изваднажъ въ тѣхъ, но бива завличанъ постепенно; отвръщението отъ тѣзи грѣхове се побеждава малко по малко. „Най-първо тѣ ги търпятъ, после съжаляватъ, после пригрѣщатъ.“ 4. Този, който дружи съ лоши другари, забива шатѣра си до Содомъ. 5. Този, който се отдава въ съмнителни удоволствия, върши сжщото. 6. Този, който е поставилъ шатѣра си до Содомъ, сигурно скоро ще се намѣри вътре въ града. 7. Единстве-

ното сигурно нѣщо е, да се държимъ колкото е възможно по-далечъ отъ грѣха и колкото е възможно по-близо до Бога.“

9. Отъ кого бѣ посетенъ Авраамъ? За каква мисия на разрушение бѣха изпратени ангелитѣ? Битие. 18:1—5. 16—22.

10. Какви бѣха грѣховетѣ на Содомъ, които докараха опустошението му? Йезек. 16:49—50.

Забележка.—„Нѣма нищо толкова желано отъ човѣцитѣ, колкото богатства и почивка, но ето тѣзи нѣща раждатъ грѣховетѣ, които докараха опустошение върху градоветѣ на Йорданската равнина. Тѣхниятъ безполезенъ, ленивъ животъ ги направи плячка на сатанинскитѣ изкушения, и тѣ обезобразиха Божия образъ, и станаха повече сатанински, отколкото божествени. Ленивостъ е най-голѣмото проклятие, което може да падне върху човѣка, защото порокъ и развала я следватъ.“ „Патриарси и проросци“ стр. 156.

11. Какъ се молѣше Авраамъ за жителитѣ на нечестивия градъ? Съ какъвъ успѣхъ? Битие 18:23—33.

12. Когато двата ангели дойдоха до Содомъ, кой ги посрещна и кой имъ оказа гостоприемство? Битие 19:1—3.

Забележка. — „Имаше единъ човѣкъ, който прояви любезно внимание спрямо чужденцитѣ, и ги покани въ дома си. Лотъ не знаеше, що за хора бѣха гоститѣ му, обаче любезностъ и гостоприемство за него бѣха обикновено нѣщо, тѣ бѣха частъ отъ неговата религия — уроци, които той бѣше научилъ отъ примѣра на Авраама. Ако нѣмаше духъ на гостоприемство, той можеше да бжде оставенъ да загина съ останалитѣ въ Содомъ. Много домакинства въ затваряне вратитѣ си предъ нѣкой странникъ сж изпуснали Божиитѣ вестители, които биха имъ донесли благословение, надежда и миръ.“ Сжщо тамъ, стр. 158-

13. Какво искаха содомскитѣ жители относно неговитѣ гости? Когато Лотъ излѣзе, за да се раз-

говаря съ тяхъ, какъ се отнесоха тѣ съ него? Какъ бѣ избавенъ Лотъ? Стихове 4—11.

Забележка. — Тази последна нощъ не бѣше отбелязана съ нѣкои по-голъми грѣхове, отколкото много други преди нея; но тъй дълго показваната милостъ най-сетне престана за тяхъ. Содомскитѣ жители бѣха преминали границитѣ на божественото дълготърпение — скритата граница между Божието търпение и неговия гнѣвъ. Огънятъ на неговото отмъщение започваше да се разгорява въ долината на Содомъ.

14. Каква заповѣдъ дадоха ангелитѣ на Лота? Какъ отговориха зетовѣтъ му? Стихове 12—14.

15. Колко наложително принуждаваха ангелитѣ Лота и неговото семейство да напуснатъ градския животъ? Стихове 15—22.

16. Какво наказание падна надъ Лотовата жена вследствие непокорността ѝ? Стихъ 26.

Забележка. — „Една отъ бѣгълцитѣ се осмѣли да хвърли погледъ къмъ осждения на опустошение градъ и тя стана паметникъ на Божиата сждба. Ако самиятъ Лотъ не бѣ се бавилъ да последва предупреждението на ангелитѣ, но бързо бѣ избѣгалъ къмъ планината, безъ дума на възражение и противене, тогава и жена му щѣше да може да избѣга. Влиянието на неговия примѣръ щѣше да я запази отъ грѣха, който ѝ докара погибель. Но неговото размисляне и бавене я накара да счита Божието предупреждение като не толкова важно. Докато тѣлото ѝ бѣше въ равнината, сърдцето ѝ бѣ свързано съ Содомъ, и тя загина заедно съ него.“ „Патриарси и пророци“ стр. 161.

17. Когато Лотъ влѣзе въ Сигоръ, какво падна надъ Содомъ и Гомора? Стихове 23—25.

18. На що трѣбва да се припише Лотовото избавление? Ст. 27—29. Понеже се срахуваше, кжде отиде да живѣе Лотъ? Ст. 30.

19. Въ кое време опитността на този урокъ

ще се повтори? Що ни се казва да помнимъ?
Лука 17:28—30.32.

Забележка. — „Пламъцитѣ, които унищожиха градоветѣ на равнината, сж едно предупреждение за насъ днесъ. Тѣ ни известяватъ страшното и тържествено учение, че макаръ Божията милость да търпи дълго престѣпника, все пакъ има една граница, която човѣцитѣ не трѣбва да преминаватъ. Когато тази граница се достигне, предлаганията на милость се отдрѣпватъ, и изпълнението на сжда започва.“ Сжщо тамъ, стр. 162.

Точки за размишление.

Какво ни учи този урокъ за стойността на молитвата?

Каква свръзка има между Матей 5:13 и този урокъ?

Защо „се бавѣше“ Лотъ? Защо неговитѣ зетове „се подиграваха“ на сериозната вестъ?

Защо неговата жена „погледна назадъ“?

3 Урокъ — 19 октомврий 1929 год.

Яковъ и Исавъ.

Ржководна мисль: Галат. 6:7.

Въведение. „Въ живота на Якова и Исава е описана опитността на много християни. Въ първия случай човѣкъ става победителъ надъ своя старъ себелюбивъ духъ и става Израиль, принцъ съ Бога. Исавъ представлява тѣзи, които малко ценятъ спасението, изкупено отъ Христа за тѣхъ, и сж готови да пожертвуватъ своето небесно наследство за суетнитѣ нѣща на тази земя. Хиляди живѣятъ за настоящето, безъ мисль или грижа за бждещето.“ „Патриарси и пророци“, стр. 181.

Урокътъ:

1. На какво занятие се отдадоха Исавъ и Яковъ, когато порастнаха? Какъ се държаха родителитъ имъ спрямо тѣхъ? Битие 25:27.28.

Забележка. — Когато майката или бащата обичатъ едно дете повече отъ другото, тѣ унищожаватъ вѣрата и довѣрието на другитѣ деца къмъ тѣхъ и така подвеждатъ любимото дете къмъ единъ животъ на себелюбие. Кждето, както въ предстоящия случай, бащата и майката не сж едно помежду си, неизбежното следствие сж раздори, скърби, огорчения и най-после раздѣла. Само абсолютната безпартийностъ носи добри резултати въ развитието на семейството.

2. Коя ранна опитностъ въ живота на тѣзи синове рисува вроденитѣ и култивирани тенденции на всѣки единъ? Стихове 29—34.

Забележка. — Въ часа на тѣлесното неудобство Исавъ нѣмаше да презре първородството си, ако въ неговото сърдце отдавна не се хранѣше индиферентностъ спрямо светитѣ нѣща.

3. Какви специални благословения и отговорности бѣха свързани съ първородството?

Забележка. — „Обещанията, дадени на Авраама и потвърдени на неговия синъ, се ценѣха отъ Исаака и Ревека като най-ценния предметъ на тѣхнитѣ копнежи и надежди. Исавъ и Яковъ бѣха запознати съ тѣзи обещания. Тѣ бѣха наставлявани да гледатъ на първородството като на много важно нѣщо, защото то включва не само наследство на земно богатство, но и на духовно преимущество. Този, който го получи, щѣше да бжде свещеникъ на своето семейство и отъ неговитѣ потомци трѣбваше да дойде Спасителътъ на свѣта. Отъ друга страна на притежателя на първородственитѣ права лежаха и отговорности. Този, който ще наследи неговитѣ благословения, трѣбваше да посвети живота си въ служба Богу. Както Авраама той трѣбва да бжде послу-

шенъ на божественитѣ изисквания. Въ женидба, въ своитѣ семейни връзки, въ общественя животъ той трѣбваше да пита Божията воля.“ — „П. П.“ стр. 177. 178.

4. Какъ доказа Исавъ отново своето безгрижие спрямо духовнитѣ си отношения и желаніята на родителитѣ си ? Битие 26:34. 35.

5. Когато Исаакъ, слѣпъ и остарѣлъ, чакаше вече смъртъта си, какво поиска той отъ Исава за да му даде първородственото благословение ? Битие 27:1—4.

6. Кой бѣше подслушалъ този разговоръ ? Кѣмъ каква хитростъ придума Ревека Якова, за да получи той благословението ? Стихове 6—13.

7. Следъ като Яковъ се върна съ ярето отъ стадото, какво друго приготвление направи Ревека за измамването на Исаака ? Стихове 14—17.

8. Колко напълно извърши Яковъ наставленията на майка си ? Стихове 18—27.

9. Съ кои думи Исаакъ изказа родителското благословение надъ Якова ? Стихове 28.29.

10. Що се случи, когато Исавъ дойде при баща си ? Стихове 30—36.

11. При сериозната молба на Исава, какво благословение изказа Исаакъ върху него ? Стихове 37—40.

Забележка. — „Исавъ не бѣше изключенъ отъ привилегията да търси Божието благоволение чрезъ покаяние; но той не можеше да намѣри никакво сръдство да спечели отново първородството си. Неговата скръбъ не произлизаше отъ съзнание на грѣха; той не желаше да се помири съ Господа. Той съжаляваше за следствията отъ грѣха, но не за самия грѣхъ.“ Сжщо тамъ, стр. 181.

12. Следъ измамата на Якова, какво рече Исавъ въ сърдцето си ? Какво посѣветва Ревека сина си Якова ? Стихове 42—45. Какъ прикри тя истинското си намѣрение предъ Исаака ? Ст. 46.

13. Съ какъвъ съветъ изпрати Исаакъ Якова? Битие 28:1—5.

14. Когато Исавъ разбра, че баща му не е доволенъ отъ женидбата му съ ханаанскитѣ дъщери, какво стори той? Стихове 6—9.

15. Какъ се отрази измамата на Ревека и Якова върху тѣхъ самитѣ?

Забележка. — Яковъ бѣше съгрѣшилъ, и тежко страда. Много години на трудъ, грижа и скърби бѣха неговата участъ следъ оня день, когато голѣмиятъ му грѣхъ го принуди да бѣга отъ бащиния си домъ. Единъ бездоменъ чужденецъ, отдѣленъ отъ своята майка, която никога вече той не видѣ. — Сжщо тамъ, стр. 237.

16. Какво се говори за Исава въ Писанията? Евр. 12:16.

Забележка. — „Поради равнодушието спрямо божественото благословение и изисквания Исавъ е нареченъ въ Писанието „нечистъ“. Той представлява тѣзи, които низко ценятъ изкупеното отъ Христа спасение и които сж готови да пожертвуватъ наследството си на небето за суетнитѣ земни нѣща. Хиляди живѣятъ за сегашното, безъ нито мисль или грижа за бждещето. . . Както Исавъ се събуди и видѣ глупостъта на своята прибързана размѣна чакъ тогава, когато бѣше твърде късно, така ще бжде въ Господния день съ тѣзи, които сж пожертвували небесното наследство за себелюбиви наслаждения.

Точки за размишление.

Всички бѣха съгрѣшили; Яковъ, Исавъ и тѣхната майка съгрѣшиха. Какво тогава прави разликата между праведния и нечестивия? Каква бѣше разликата между Якова и неговото потомство и Исава и неговото потомство?

Каква бѣше причината на Исавовата скръбъ когато узна, че първородственитѣ благословения бѣха дадени на Якова?

4 Урокъ — 26 октомврий 1929 г.

Яковъ, измамникътъ, става Израиль.

Ржководна мисълъ : Битие 32:28.

Въведение.— „Якововиятъ характеръ бѣше очи-
стенъ чрезъ страшна дисциплина. . . Той стои между
първенцитѣ въ царството на скръбта; и чрезъ
своята опитностъ стана единъ князь на морална и
духовна сила, която накара най-мощния по онова
време монархъ да иска наложително благословение
отъ неговата треперяща ржка.“

Урокътъ :

1. За кжде се отправи Яковъ, когато напустна
дома си? Битие 28 : 2. 10.

2. Кое обещание до Авраама и Исаака Господъ
даде и на Якова по пжтя? Ст. 13, 14. При кои
обстоятелства се случи това? Ст. 11, 12. Какво
друго обещание се даде? Ст. 15.

3. Като се събуди, какви чувства го завла-
дѣха? Ст. 16, 17. Какво направи той за увѣкове-
чаване на своята опитностъ? Ст. 18, 19. Какъвъ
оброкъ даде той на Господа? Ст. 20—22.

Забележка. — „Яковъ не търсѣше да предлага
условия на Господа. Господъ му бѣше обещалъ вече благо-
получие, и този оброкъ бѣше избликъ на едно изпълнено
съ благодарностъ сърдце за увѣрението въ Божиата любовъ
и милостъ. Яковъ чувствуваше, че Господъ имаше искания
къмъ него, които той трѣбваше да признае, и че даденитѣ
му особени знаци за божествено благоволение изискватъ
отговоръ. Така всѣко благословение, излѣсно върху насъ,
изисква отъ наша страна отговоръ къмъ Източника на всички
милостиви дарби.“ „Патриарси и пророци“, стр. 187.

4. Какъ се запозна Яковъ съ хората на вуйчо

си ? Какъ бѣ приетъ той отъ семейството на майка си ? Битіе 29 : 1—14.

5. Презъ време на пребиванието си при Лавана за кого се ожени Яковъ ? Стихове 15—30.

6. Какво помоли Яковъ въ края на четиринадесеттѣ години ? Битіе 30 : 25.26.

7. Поради благословенията, които Яковъ бѣ занесълъ въ семейството, какво помоли Лаванъ Якова ? Какво се споразумѣха тѣ ? Стихове 27—36.

8. Следъ като Яковъ служи на Лавана 20 години, каква заповѣдь дойде отъ Господа до него ? Битіе 31 : 3.

9. Следъ като се посѣветва съ женитѣ си, какво реши Яковъ да стори веднага ? Чрезъ що бѣ задържанъ Лаванъ да не му стори зло ? Стихове 17—24

10. Какъвъ уговоръ бѣ най-сетне направенъ между тѣхъ ? *Отговоръ* : Уговоръ на вѣрность единъ спрямо другъ и спрямо Господа. Стихове 43—55.

11. Когато Яковъ се приближаваше до Хананъ, кой го срещна въ Маханаимъ ? Що причини голѣмъ страхъ въ сърдцето му ? Битіе 32:1—8.

12. Къмъ кого се обърна той ? За кое обещание напомни той на Господа ? Стихове 9—12.

13. Следъ като изпрати подаръци до брата си Исава и следъ като снабди добитѣка и своитѣ си съ всичко нужно, какъ прекара Яковъ нощта ? Каква решителна духовна победа спечели той ? Каква промѣна на характера се показваше чрезъ промѣната на името ? Стихове 24—32.

Забележка. Яковъ бѣше получилъ благословението, за което душата му копнѣеше. Неговитѣ грѣхове като измамникъ бѣха простени. Кризата въ живота му бѣше минала. Съмнение, смущение и гризене на съвестта бѣха агърчили неговото съществуване, но сега всичко бѣше про-

мѣнено и сладъкъ бѣше мирътъ на примирение съ Бога. Яковъ не се страхуваше вече да срещне брата си. Богъ, който бѣше простилъ грѣховетъ му, можеше да подвижи сърдцето на Исава така, че да приеме неговото смирение и покаяние.“ Сжщо тамъ, стр. 198.

14. Какъ стана срещата между Якова и Исава? Битие 33:1—3. Какъ се държеше Исавъ спрямо Якова? Ст. 4.

Забележка. „Когато Яковъ се борѣше съ ангела, другъ небесенъ вестителъ бѣ изпратенъ при Исава. Въ сънь Исавъ видѣ своя братъ, какъ 20 години е трѣбвало да бжде изгнаникъ, да скита далечъ отъ своя бащинъ домъ; той видѣ неговата скръбъ, намирайки майка си умрѣла; той видѣ, какъ небеснитѣ войски го обкръжаваха. Този сънь Исавъ съобщи на своитѣ мъже; при това той имъ поръча да не сторятъ нищо лошо на Якова, понеже Богъ, неговиятъ Отецъ, е съ него... При вида на охромѣлия страдалецъ, Исавъ се завтече да го посрещне, и пригърна го и падна на врата му и целуна го; и плакаха. Когато гледаха на сцената, даже сърдцата на грубитѣ Исавови служители бѣха затрогнати.“ — Сжщо тамъ, стр. 198.

15. Какво очистване стана въ лагера на Якова следъ неговото пристигане въ Ханаанъ? Битие 35:1—5. Какво благословение изговори сега Господъ надъ него? Ст. 9—12.

16. Кжде дойде Яковъ въ края на дългото си пжтешествие? Ст. 27; 37:1.

17. Какво нареди Яковъ за погребението си, когато почувствува, че приближава краятъ му? Битие 49:29—32.

Забележка: — „Когато Яковъ произнесе последното благословение, той повтори поръчката за своето погребение... Последното дѣло на неговия животъ бѣ да открие вѣрата си въ Божието обещание. Последнитѣ години на Якова донесоха една вечеръ на почивка и миръ следъ единъ пълень съ грижи и трудъ день.“ П. П. стр. 237.

18. Колко напълно изпълни Йосифъ желанието на баща си ? Битие 50:7—13.

Точки за размишление.

Защо толкова много глави на Библията сж посветени на историята на Якова ?

Кои бѣха нѣкои отъ най-лошитѣ черти на Якововия характеръ ? Когато тѣ бѣха победени, какво стана силниятъ господствуващъ елементъ въ неговия животъ ?

5 урокъ — 2 ноемврий 1929 год.

Яковъ и неговитѣ 12 сина.

Ръководна мисль: I Йоаново 3:5.

Въведение: „Грѣхътъ на Якова и редицата събития, до които бѣ доведенъ, не пропуснаха да упражнятъ зло влияние — влияние, което откри горчивия си плодъ въ характера и живота на неговитѣ синове.“ „Патриарси и пророци“ стр. 208.

Урокътъ:

1. Колко синове имаше Яковъ ? Кой бѣше първородниятъ синъ на Рахиль ? Битие 49:28; 30:22—24.

2. Защо Яковъ обичаше особено много Йосифа ? Чрезъ кой подаръкъ той показа, че му дава предимство предъ другитѣ братя ? Какво влияние имаше това върху другитѣ ? Битие 37:3.4.

3. Кжде живѣеха Яковъ и неговитѣ синове ? На колко години бѣше Йосифъ ? Когато пасѣше овцитѣ, съ кого бѣ поставенъ той ? Какъвъ докладъ донесе Йосифъ на Якова ? Стихове 1, 2.

4. Какво бѣше открито на Йосифа въ единъ

сънъ ? Какъвъ бѣше ефектътъ отъ този сънъ върху неговитѣ братя ? Стихове 5—8.

5. Какво друго откровение за бждещето бѣ дадено въ единъ втори сънъ ? Какво становище заеха баща му и братята му относно втория сънъ ? Стихове 9—11.

Забележка. — „Въпрѣки привидната строгостъ на тѣзи думи, Яковъ вѣрваше, че Господь открива бждещето на Йосифа. Когато момчето стоеше предъ братята си и неговото лице бѣ просвѣтлено отъ духа на вдъхновението, тѣ не можеха да задържатъ своето удивление; но тѣ не можеха да оставятъ лошитѣ си пжтища, тѣ мразѣха чистотата, която укоряваше тѣхнитѣ грѣхове. Сжщиятъ духъ, който действуваше въ Каина, се бѣ запалилъ въ тѣхнитѣ сърдца.“ Патриарси и пророци, стр. 210.

6. На кое мѣсто отидоха Йосифовитѣ братя да пасатъ стадата си ? Каква поржчка получи Йосифъ отъ баща си ? Стихове 12—14.

7. Какъ бѣ отправенъ Йосифъ къмъ мѣстото, кждето братята му пасѣха стадата си ? Стихове 15—17.

8. Като го видѣха отдалечъ, какъвъ зълъ планъ си съставиха тѣ ? Стихове 18—20.

Забележка. — „Неговитѣ братя го видѣха да приближавя, но никаква мисль за дългото пжтешествие, което той е направилъ за да ги посрещне, за неговата слабостъ и гладъ, за тѣхния дългъ на гостоприемство и братска любовъ не смекчиха горчивостта на тѣхната умраза. Гледката на дрехата, знака на любоеѣта на тѣхния Отецъ, ги изпълни съ бѣсъ. „Ето, иде онзи сѣновидецъ !“ — викаха тѣ подигравателно. Дълго време тайно храненитѣ завистъ и отмъщение сега ги завладѣха.“ — Сжщо тамъ, стр. 210. 211.

9. Като чу плана на братята си, какъвъ съветъ даде Рувимъ ? Какво намѣрение имаше той ? Стихове 21, 22.

Забележка. — „Ако не бѣше Рувимъ, тѣ щѣха да

изпълнятъ намѣрението си. Той се ужаси отъ мисълта да вземе участие въ убиването на брата си и предложи да хвърлятъ Йосифа въ една пропасть и да го оставятъ самъ да загине тамъ, като възнамѣряваше тайно да го освободи и да го предаде отново на баща си.“ П. П. стр. 211.

10. Преди да хвърлятъ Йосифа въ рова, какво взеха тѣ отъ него? Стихове 23, 24.

11. Когато ядѣха, кого видѣха да минава? Какъ промѣниха тѣ намѣрението си? Защо този планъ имъ се виждаше по-добъръ? Стихове 25—27.

12. Каква бѣше цената, която получиша за Йосифа? Въ коя страна заведоха мадиамцитѣ Йосифа? Кое мѣсто преминаха при пжтуването си? Какво решение се появи въ сърцето му по пжтя за Египетъ? Стихъ 28.

Забележка. — „Когато керванътъ пжтуваше южно къмъ границитѣ на Ханаанъ, момчето можеше да различи въ далечината хълмоветѣ, между които лежахъ бащинитѣ му палатки. Горчиво плака той при мисълта за любящия баща въ неговата самота и скръбъ. . . . За известно време Йосифъ се отдаде на необузdana скръбъ и ужасъ. . . .“

„После неговитѣ мисли се обърнаха къмъ Бога на Отца му. Въ детинството си той бѣше поучаванъ да го люби и му се бои. . . . Сега всички тѣзи скжпи уроци изпъкнаха живо предъ него. Йосифъ вѣрваше, че Господъ на неговитѣ отци ще бжде неговъ Богъ. Тогава той отдаде себе си напълно на Бога и се моли, шото пазителътъ на израиля да бжде съ него въ страната на неговото изгнание.“

„Неговата душа се изпълни съ високото решение, да се покаже вѣренъ на Господа — при всички обстоятелства да действува както подобава на единъ поданикъ на Небесния Царь. Той искаше да служи на Господа съ цѣло сърдце; той искаше да посрѣща изпититѣ на своята участъ съ душевна сила и да изпълнява всѣка длѣжностъ съ вѣрностъ. Опитността на единъ единственъ день направи превратъ въ Йосифовия животъ.“ „Патриарси и пророци“. стр. 213. 214.

13. Какви бѣха Рувимовитѣ чувства, когато се върна на мѣстото и намѣри, че Йосифъ не бѣше тамъ? Стихове 29, 30.

14. Чрезъ коя измама братята се опитаха да измамятъ баща си? Стихове 31, 32

15. Какъвъ ефектъ имаше тази измама надъ Якова? Какво искаха всички да сторятъ за Якова? Съ какви резултати? Стихове 33—35.

16. На кого продадоха мадиамцитѣ Йосифа въ Египетъ? Стихъ 36.

Забележка. — „Пристигайки въ Египетъ, Йосифъ бѣше продаденъ на Петефрия началника на царскитѣ тѣлохранители, въ чиято служба той остана десетъ години. Тукъ той бѣше изложенъ на изкушения отъ необикновенъ характеръ. Той бѣше всрѣдъ идолопоклонство. Обожаването на фалшиви богове бѣше обожжено съ всичкия блѣсъкъ на царския дворъ и се подкрепяше отъ богатството и културата на най-висшата цивилизована нация, която сжществуваше тогава. Но Йосифъ постоянствуваше въ своята простота и вѣрностъ спрямо Бога.“ „Патриарси и пророци стр. 214.

Точки за размишление

Съ що е сравненъ грѣхътъ? Псаломъ 40 : 2.
Какво бѣше роднинството на исмаилянитѣ и мадианитѣ? Битие 25 : 1. 24. 12. 13.

6 Урокъ — 9 ноемврий 1929 г.

Божията грижа за Йосифа въ Египетъ.

Ржководна мисль : Мат. 25 : 21.

Въведение : „Ние не можемъ да скриемъ пжтищата си отъ Всевишня. Човѣшкитѣ закони, макаръ нѣкой пжтъ да сж жестоки, често биватъ престжпвани, безъ това да бжде открито и наказано. Не е обаче така съ Божия законъ.

Най-голямата среднощна тъмнина не е покривка за виновния. Той може да мисли, че е самъ, но за всѣко дѣло има единъ невидимъ свидетелъ. Самитѣ мотиви на сърдцето сж открити предъ божествения погледъ. Всѣко дѣло, всѣка дума, всѣка мисль е тъй опредѣлено отбелязана, като да има въ цѣлия свѣтъ само една личностъ, и вниманието на небето да е отправено само къмъ нея." П. П. стр. 217. 218,

Урокътъ :

1. Какво благословение имаше Йосифъ като робъ въ кжщата на Петефрия, началника на тѣлохранителитѣ? Кой бѣше благословенъ сжщо поради Йосифа? Битие 39 : 1—6.

2. Кой търсѣше да изкушава Йосифа, когато бѣше въ дома на Петефрия? Понеже той остана вѣренъ на господаря си и на Господа, какво наказание получи той? Битие 39 : 7—9. 20.

Забележка — „Йосифовата благодѣтелностъ и вѣрностъ спечелиха сърдцето на началника, който започна да го счита по-скоро като синъ, отколкото като робъ . . . Ако ние постоянно си спомняме, че Богъ вижда и чува всичко, каквото вършимъ и казваме, и държи вѣренъ докладъ за нашитѣ думи и дѣла, и че ние ще трѣбва да стоимъ единъ день срещу всичко това, ние ще се страхуваме да грѣшимъ. Нека младитѣ винаги помнятъ, че кждето и да сж, каквото и да вършатъ, тѣ сж въ присѣствието на Господа. Никоя частъ отъ нашето поведение не може да избѣгне неговото наблюдение.“ — „Патриарси и пророци“, стр. 217.

3. Кой бѣше съ Йосифа въ затвора? Поради това, каква милость му бѣше показана? Битие 39 : 21—23.

Забележка. — „Богъ приготвяваше Йосифа въ училището на скѣрбитѣ за по-голяма ползотворностъ, и той не отказа нужната дисциплина. Въ затвора, виждайки резултатитѣ на подтисничество и тирания и следствията на

престжпленията, той научи уроците на правда, симпатия и милост, които го приготвиха да употребява по-късно силата си с мъдрост и милост.“ Сжщо тамъ, стр. 218.

4. Презъ време на Йосифовото затворничество, кои два царски слуги бѣха сжщо хвърлени въ затвора? На кого бѣха предадени тѣ? Битие 40:1—4.

5. Кое нѣщо обърна Йосифовото внимание къмъ тѣхъ? Кое бѣше причината на тѣхната скръбъ? Кой, споредъ Йосифа, можеше да изтълкува тѣхнитѣ сѣнища? Стихове 5—8.

6. Какъвъ бѣше сънятъ на виночерпеца? на хлѣбаря? Какво тълкувание на сѣнищата имъ даде Йосифъ? Стихове 9—19.

7. Колко напълно се изпълниха сѣнищата имъ? Когато виночерпецътъ бѣше освободенъ, чия молба забрави той? Стихове 20—23.

8. Кое нѣщо накара виночерпеца да си спомни за Йосифа? Какъвъ двоенъ сънъ сѣнува фараонъ? Какъ описа виночерпецътъ Йосифа? Битие 41:1—13.

Забележка. — „Една божествена ржка се намѣси да отвори вратитѣ на затвора. . . Смушението и скръбта на царя растѣха, и ужасътъ се разпространи по цѣлия му палатъ. Общото възбуждение направи, щото виночерпецътъ да си спомни обстоятелствата на собствения си сънъ; съ това той си спомни за Йосифа, и мжчително гризене на съвестята за своята забравливостъ и неблагодарностъ го на падна. Веднага той съобщи на царя, какъ единъ еврейски робъ бѣше изтълкувалъ сѣня на него и хлѣбаря, и какъ предсказанията се изпълниха точно.“ Сжщо тамъ, стр. 219.

9. Какво откри тълкуванието на сѣня на фараона? Колко бързо щѣше да започне изпълнението? Стихове 25—32.

10. Какъвъ съветъ даде Йосифъ на фараона относно приготвлението за годинитѣ на глада? Стихове 33—36.

11. Какво решение взе фараонъ? За коя въз-

вишена длъжност бѣ призванъ Йосифъ? Стихове 37—44.

12. Чрезъ какво Йосифъ се свърза още по-тѣсно съ египтянскитѣ интереси? На колко години бѣше той по онова време? Стихове 45, 46.

13. Какво приготовление направи Йосифъ за седемтѣ празни години? Стихове 47—49.

14. Кои деца се родиха на Йосифа презъ този периодъ? Какво ни показватъ имената имъ относно чувствата на Йосифа въ изгнанието и скърбитѣ му? Стихове 50—52.

15. Какъ можеше Йосифъ да има такава твърдостъ въ характера, постоянство и мъдростъ? *Отговоръ:* „Въ младитѣ си години той е питалъ повече за дългъ, отколкото за наклонностъ.“ „Патриарси и пророци,“ стр. 222.

Забележка. — „Йосифовиятъ характеръ понесе изпита както на злощастieto, така и на благополучieto. Той откриваше сжщата вѣрностъ спрямо Бога, когато стоеше въ палата на фараона, както и въ затворническата клетка. Той бѣше все още чужденецъ въ една езическа страна, раздѣленъ отъ своитѣ роднини, които служеха на Господа; но той напълно вѣрваше, че божествената ржка е ржководила неговитѣ стѣпки, и въ постоянно упование въ Бога той извършваше длъжноститѣ на своята служба...“

„Единъ чистъ и простъ животъ спомага за силното развитие както на физическитѣ, тъй и на духовнитѣ сили. Общение съ Бога чрезъ неговитѣ дѣла и изследването на великитѣ истини, които той бѣше повѣрилъ на наследницитѣ на вѣрата, бѣха възвишили и облагородили духовната му природа, усилили и вдълбочили неговия умъ, както никоя друга наука не би могла да направи това. Вѣрна внимателностъ спрямо длъжноститѣ на всѣка служба, отъ най-долната до най-възвишената, бѣше възпитала всѣка сила за нейната най-висша служба. Онзи, който живѣе въ съгласие

съ волята на Създателя, си осигурява най-вѣрното и благородно развитие на характера.“ — „П. П.“, стр. 222.

Точки за размишление.

Коя бѣше тайната на Йосифовия успѣхъ?

Коя е причината въобще за нашата неблагодарностъ къмъ Бога?

Какъ откри Йосифъ истинския Богъ на фараона?

Какъ постигна Даниилъ сѣщия резултатъ съ Навуходоносора?

7 урокъ — 16 ноемврий 1929 год.

Йосифъ и неговитѣ братя.

Ръководна мисль: Битие 50 : 19. 20.

Въведение. „Завистьта накара Йосифовитѣ братя да го продадатъ като робъ: тѣ се надѣваха да му попрѣчатъ да стане по великъ отъ тѣхъ. И когато той бѣ откаранъ въ Египетъ, тѣ се радваха, че нѣма вече да бждатъ смушавани отъ неговитѣ сѣнища; че тѣ сж отмахнали всѣка възможность за тѣхното изпълнение. Собствената имъ постѣпка обаче, бѣ ръководена отъ Бога тѣй, че тя докара тѣкмо събитието, на което тѣ желяеха да попрѣчатъ. . .

Чрезъ пленничеството си въ Египетъ Йосифъ стана спасителъ за бащиния си домъ. Този фактъ, обаче, не намали вината на неговитѣ братя. . . Йосифовото търпение и благость при несправедливостъ и подтисничество, готовностьта му за прощение и благородно доброжелателство спрямо неестественитѣ му братя, представляваха несравнимото търпение на Спасителя спрямо войницитѣ и нечестивитѣ човѣци, и неговата прощателность не само къмъ неговитѣ убийци, но къмъ всички, които идватъ при него, за да изповѣдатъ грѣховетѣ си и да търсятъ милость.“ — „Патриарси и пророци“, стр. 239, 240.

Урокътъ :

1. Когато седемтъ гладни години настъпиха, какво положение настана въ всички източни страни? Къде само имаше жито? Битие 41 : 53—57.

2. Знаейки, че има жито въ Египетъ, каква заповѣдъ даде Яковъ на синоветъ си? Кой само остана при него? Битие 42 : 1—5.

3. Като достигнаха въ Египетъ, при кого отидоха братята? Какво сториха тѣ, което бѣше изпълнение на Йосифовитъ сънища? Като ги позна, въ какво ги обвини управникътъ? Какъ ги изпита той? Стихове 6—17.

4. Какво предложение направи Йосифъ на братята си въ края на тритѣ дни? Какви мисли се появиха въ сърдцата имъ, като резултатъ отъ неговото искане? Когато Йосифъ чу разговора имъ, какви чувства го завладѣха? Кой бѣ задържанъ въ Египетъ? Стихове 18—24.

5. Какво неприятно откритие направиха тѣ при завръщането си? Какво влияние върху бащата оказа докладътъ на синоветъ? Стихове 35—38.

6. Принуденъ отъ нуждата, на какво се съгласи Яковъ? Каква отговорностъ взе на себе си Юда? На кого възложи Яковъ надеждата си? Битие 43 : 8—14.

7. Въ чий домъ бѣха отведени тѣ при пристигането имъ въ Египетъ? Защо се уплашиха тѣ? Стихове 16—18.

8. Когато Йосифъ дойде, какъ отново тѣ изпълниха неговитѣ едновременни сънища. За кого пита той? Какви чувства го завладѣха като видѣ Вениамина? Ст. 26—30.

9. Кое нѣщо при яденето очуди братята? Какъвъ изпитъ на тѣхнитѣ намѣрения направи Йосифъ? Стихове 31—34.

Забележка. — „Когато всички седнаха, братята бѣха изненадани да видятъ, че бѣха наредени въ точенъ редъ, съобразно възрастта си. Йосифъ имъ изпрати ядене отъ своята трапеза; но на Вениамина изпрати петъ пѣти повече, отколкото на другитѣ. Чрезъ този знакъ на предпочитане Вениамина той се надѣваше да узнае, дали тѣ гледаха най-младия братъ съ сжщата завистъ и умраза, която откриваха спрямо него. Предполагайки, че Йосифъ не разбира тѣхния езикъ, братята свободно говорѣха помежду си; така той имаше добъръ случай да узнае чувствата имъ.“ П. П. стр. 228. 229.

10. Какъвъ другъ изпитъ имъ нагласи Йосифъ? Вмѣсто да оставятъ Вениамина на неговата сждба, какво сториха всички сега? Какво обяснение даде Юда относно Вениамина? За да осигури щастието на баща си, какво бѣше готовъ Юда да стори? Битие 44:1—13. 18. 32. 33.

11. Следъ като чу несебелюбивата молба и предложение на Юда, какво откритие направи Йосифъ? Какъ гледаше Йосифъ на Божието ржководство? Битие 45: 1—8.

Забележка. — „Йосифъ бѣше доволенъ. Той бѣ видѣлъ въ своитѣ братя плодетѣ на истинско покаяние.., Неговитѣ братя стояха неподвижни, онѣмѣли отъ страхъ и очудване. Владѣтельтъ на Египетъ е тѣхниятъ братъ Йосифъ. когото тѣ мразѣха и щѣха да убиятъ и най-после продадоха като робъ! Тѣ си спомниха за всичкото зло отнасяне спрямо него. Тѣ си спомниха, какъ тѣ презираха сѣнищата му и се трудѣха да осуятъ изпълнението имъ. Сега тѣ бѣха извършили своята частъ отъ изпълнението на тѣзи сѣнища; и сега намиращи се напълно въ неговата сила, тѣ мислѣха, че той сигурно ще си отмъсти за злото, което тѣ му причиниха. . . А Йосифъ, чувствувайки, че братята сж страдали вече достатъчно за жестокостта си спрямо него, се постара благородно да премахне страховетѣ имъ и да намали горчивостта на тѣхното себеупрѣкване.“ — Сжщо тамъ, стр. 230, 231.

12. Какъв планъ бѣ направенъ веднага за Якововото семейство? Какъ се отнесе Фараонъ спрямо това? Стихове 9—11. 17. 18.

13. Какво влияние имаше добрата вѣсть за Йосифа върху баща му? Стихове 25—28.

14. Какво даде Богъ на Якова, когато бѣше на пътъ за Египетъ? На кое мѣсто се срещнаха бащата и синътъ? Битие 46 : 1—4. 28—31.

15. Коя частъ отъ Египетъ бѣ дадена на Якововото семейство? Какво необикновено нѣщо стори Яковъ презъ време на разговора си съ фараона? Битие 47 : 1—10.

Забележка: „Не дълго следъ пристигането имъ Йосифъ доведе баща си да го представи на царя. Патриархътъ бѣше чужденецъ въ царскитѣ дворци, но между величественитѣ сцени на природата, той се бѣ сношавалъ съ единъ по-могущъ Монархъ; и сега, съзнавайки превъзходството си, той издигна ръцетѣ си и благослови фараона.“ Сжщо тамъ, стр. 233.

15. Когато Яковъ бѣше на 147 години, каква клетва поиска той отъ Йосифа? Стихове 28—31.

17. Кжде погребѣ Йосифъ баща си? Битие 50 : 5—7.

18. Съ каква молитва дойдоха сега Йосифовитѣ братя при него? Въ отговора си, какъвъ изразъ на жива вѣра и упование въ Бога даде Йосифъ? Стихове 15—21. 24—26.

Точки за обмисляне.

Какъ се развива характерътъ въ ежедневния животъ?

Що е изпитъ?

Каква всѣкидневна опитность е нужна, ако искаме да устоимъ на изпита въ нѣкоя криза?

8 Урокъ — 23 ноемврий 1929 г.

Израиль въ робство.

Ръководна мисль : Псаломъ 107:13.

Урокътъ :

1. Следъ смъртта на Йосифа и неговитѣ потомци, каква промѣна въ управлението на Египетъ оказа влияние на израилянитѣ спрямо царския дворъ? Изходъ 1:6—8.

2. Какъвъ страхъ изрази новиятъ царъ относно бързото увеличаване на израиля? Какъвъ планъ направи той за да подтиска израиля? Стих. 9—11.

Забележка. — „Една друга династия бѣше последвала онази, която ги бѣ приела добре. Другъ единъ царъ, който не познаваше Йосифа, се бѣше възкачилъ на трона. Този царъ започна да пригѣснява израиля.

3. Макаръ че се отнасяха зле съ тѣхъ, какво ставаше съ израилянитѣ? Какви бѣха чувствата на израиля, когато египтянитѣ ги притѣсноваха? Стихове 12—14.

4. До кое крайно срѣдство прибѣгна фараонътъ, за да постигне своето намѣрение? Стихъ 22.

5. Какъ едно отъ тогава роденитѣ израилски момченца биде запазено отъ смъртъ? Изходъ 2:2—4.

6. Чрезъ кое странно стичане на обстоятелствата той стана членъ на царското семейство въ Египетъ? Какъ бѣ възпитано детето Моисей въ богослужението на истинския Богъ? Стихове 5—10.

Забележка. — Богъ бѣше чулъ молитвитѣ на майката: нейната въра бѣше възнаградена. Съ дълбока благодарностъ тя пое своята сигурна и щастлива задача. . . . Тя се стремѣше да изпълни неговия умъ съ страхъ Божий, любовъ къмъ истината и правда, и се молѣше сериозно да бжде запазенъ отъ всѣко лошо, гибелно влияние. Тя му показва глупостта и грѣха на идолопоклонството и рано го

научи да колѣничи и да се моли на живия Богъ, който единственъ може да го чуе и му помогне въ всѣка нужда. Тя запази детето дотогава, докато можеше, но бѣше длъжна да го предаде, когато То бѣше на 12 години. Отъ скромната колиба Мойсей биде отведенъ въ царския дворецъ при фараоновата дъщеря и стана неинъ синъ. Но даже тукъ той не изгуби впечатленията, които бѣ получилъ като дете. Уроцитѣ, научени отъ неговата майка, не можеха да се забравятъ. Тѣ го запазваха отъ гордостъ, отъ безвѣрие и порокъ, който цвѣтѣше всрѣдъ блѣсъка на двореца.“ „П. П.“ стр. 243, 244.

7. Когато Мойсей порастна, кого посети той ? Какъвъ инцидентъ се случи, който възбуди съчувствието му къмъ собствения му народъ ? Какво направи той ? Стихове 11, 12.

8. Около това време къмъ какво решение дойде Мойсей ? Евреемъ 11 : 24—26.

9. Коя случка между двама евреи го накара да се намѣси отново ? Кое нѣщо накара Мойсея да се страхува ? Изходъ 2 : 13. 14.

Забележка. — „Цѣлата работа скоро се извести на египтянитѣ и най-сетне достигна до ушитѣ на фараона. Предадено бѣше на царя, че този актъ означава много нѣщо ; че Мойсей има намѣрение да води своя народъ противъ египтянитѣ, да сваля управлението и да седне на трона ; че докато той живѣе, царството е въ опасностъ. Веднага монархътъ реши, че Мойсей трѣбва да умре ; Мойсей, обаче, съзна опасността, и се избави, като избѣга въ Арабия.“ — Сжщо тамъ, стр. 247.

10. Кжде избѣга Мойсей, следъ като фараонътъ се научи за застъпничеството му за израиля ? Ст. 15.

11. Чрезъ коя видимо незначителна случайность Мойсей биде приетъ отъ семейството на мадиамския свещеникъ ? Стихове 16—21.

Забележка. — Мойсей остана въ Мадиамаъ 40 години и пазѣше стадата на тестя си. „Божията воля бѣше да избави народа си не чрезъ война, както мислѣше Мойсей, но чрезъ собствената си мощна сила, за да се предпише славата само на него. Но даже това прибързано дѣло на Мойсея бѣ употребено отъ Бога за постигане на Божиитѣ намѣрения. Мойсей не бѣше приготвенъ за великото дѣло. . . Въ училището на себеотрицанието и трудноститѣ той трѣбваше да се научи на търпение, да владѣе страститѣ си. Преди да може да управлява мъдро, той трѣбваше да се научи да се покорява. Неговото собствено сърдце трѣбваше да бжде напълно въ хармония съ Бога, преди да може той да учи израиля на познание божествената воля. Чрезъ собствената си опитностъ той трѣбваше да се подготви да упражнява бащинска грижа надъ всичко, което се нуждаеше отъ неговата помощ.“ — Сжщо тамъ.

12. Какъ се държеше Богъ презъ това време спрямо поробения израиль? Какво си спомни той? Стихове 23—25.

Точки за размишление.

Каква подготовка за живота бѣ дадена на Мойсея отъ неговата майка?

Кои два пѣтя бѣха отворени за Мойсея, когато той възмджа?

Кой е урокътъ, който трѣбва да се научи отъ прибързаното старание на Мойсея да избави израиля?

9 Урокъ — 30 ноемврий 1929 год.

Мойсей призванъ да освободи Божия народъ.

Ржководна мисълъ : Псаломъ 91 : 10.

Въведение : Главитѣ, които ще се разгледатъ въ този урокъ, ни водятъ бързо презъ една важна, но съвършенна частъ отъ историята на стария израиль. 40-тъ години, които Мойсей прекара като пастиръ на овци въ Мадямъ, му помогнаха да се отучи отъ кривитѣ възгледи на двореца, да научи уроцитѣ, нужни му за бждещата работа като водител и пастиръ на израиля. Мойсей е повиканъ сега отъ своята скромна, тиха работа за бурнитѣ години на изхода. Богъ го бѣше нагодилъ за тази работа на ржководство презъ време на неговото изгнаничество. Неуповавайки на себе си, той би могълъ да бжде употребенъ като единъ силенъ човѣшки инструментъ на Всемогщата сила. Уроцитѣ на упование въ Бога, придобити чрезъ опитностъ, доказателствата на Божията сила и покровителство, направиха Мойсея единъ водителъ, на когото Господь можеше да се довъри и въ когото хората биха сложили упованието си.

Конфликтътъ въ Египетъ означаваше да се изпрѣчишъ предъ най-мощния земенъ царъ : той заедно съ своята страна трѣбваше да признае вѣчния Богъ и неговитѣ заповѣди. Най-ужаснитѣ язви, съ които нѣкой народъ е билъ нѣкога наказванъ, трѣбваше да се излѣятъ надъ Египетъ чрезъ избранитѣ отъ Бога инструменти. Това изискваше най-голямъ храбростъ, опитностъ, каквато Богъ бѣше далъ на Мойсея, постоянство въ намѣренията. За тази работа призва Богъ Мойсея и той изпълни благородно волята на своя Господь.

Урокътъ :

1. Съ какво се занимаваше Мойсей въ Мадямъ ? Кой му се яви въ Хоривъ ? По какъвъ начинъ му се яви ангелътъ Господень ? Изх. 3:1.2.

2. Когато Мойсей видѣ горящата капина, какво стори той? Какво наставление му даде Богъ? Какво стори при това Мойсей? Стихове 3—6.

Забележка. — „Смирение и почитание трѣбва да характеризиратъ поведението на всички, които идватъ въ Божието присѣствие. Въ името на Исуса ние можемъ да дойдемъ предъ него съ упование, но не трѣбва да го приближаваме съ хладна дързостъ, като че той е на сжщото стѣпало като насъ. Има нѣкои, които се обрѣщатъ къмъ великия, всемогщъ и светъ Богъ, който живѣе въ непристѣпна свѣтина, като че ли се обрѣщатъ къмъ равенъ тъмъ, дори по-долень отъ тѣхъ. Тѣзи трѣбва да помнятъ, че стоятъ предъ Онзи, на когото се молятъ серафими и предъ когото ангелитъ закриватъ лицата си. Господъ трѣбва твърде много да се почита; всички, които истински съзнаватъ неговото присѣствие, ще се преклонятъ смирено предъ Него.“ — „П. П.“ стр. 252.

3. Що бѣше видѣлъ и чулъ Господъ? Защо бѣ слѣзълъ той? За каква работа призова той Мойсея? Стихове 7—10.

4. Какъвъ бѣше първиятъ отговоръ на Мойсея? Какво каза Богъ, що ще му бжде за знамение, че той го проважда? Стихове 11, 12.

5. Като изпратенъ отъ кого трѣбваше да се представи Мойсей? Стихове 13—15.

6. При кого най-напредъ трѣбваше да отиде Мойсей? Предъ кого щѣше да се яви той тогава? Какво, каза Богъ, ще бжде отговорътъ на фараона? Какъ най-после египтянитъ ще покажатъ благосклонность къмъ израилянитъ? Стих. 16—22.

Забележка. — „Египтянитъ се обогатиха чрезъ труда, който несправедливо искаха отъ израилянитъ, и когато последнитъ започнаха пѣтешествието за новото си отечество, тѣ имаха правото да изискватъ заплата за нѣколкогодишната си работа. Така тѣ трѣбваше да искатъ сжпоценности, които лесно можеха да се отнесатъ, а Богъ щѣше

да имъ даде благодать предъ египтянитѣ. Мощнитѣ, издействувани за тѣхното освобождение чудеса, щѣха да уплашатъ египтянитѣ тѣй много, че тѣ щѣха да изпълнятъ молбата на робитѣ.“ — Сжщо тамъ, стр. 253.

7. Чрезъ кои три знамения потърси Богъ да убеди Мойсея, че той има сила да избави израиля? Изходъ 4: 1—9.

8. Когато Мойсей се извиняваше съ своята бавностъ въ говора, какъ приготви Богъ единъ ораторъ? Въ що се състоеше Мойсеевата работа? Стихове 10—17.

9. Кой бѣше изпратенъ да посрещне Мойсея въ планината Хоривъ? При пристигането си въ Египетъ при кого отидоха тѣ най-напредъ? Какъвъ бѣше отговорътъ на хората за онова, което Мойсей и Ааронъ казаха и сториха? Стихове 27—31.

10. Когато Мойсей и Ааронъ придумваха фараона да пусне народа, какво отговори царътъ? Какви нови бремена бѣха възложени на израиля? Изходъ 5: 1—9.

Забележка. — „Фараонътъ видѣ, че тѣзи мже не му представятъ една молба, но идватъ съ едно изискване отъ Единъ съ по-голѣмъ авторитетъ отъ него. Той, обаче, се считаше сжщо за богъ. Кой бѣше този другъ Богъ, посиленъ отъ него, който смѣеше да му заповѣдва? . . . Богътъ на единъ робски народъ! Какъ смѣятъ тѣ да говорятъ за своя Богъ въ неговото присѣствие и въ това на свещеници, държавници и висши чиновници?“

11. Когато притѣсненията надъ израиля станаха тѣй голѣми, че израиль не можеше да ги претърпи, какво сториха тѣ? Що стори Мойсей? Стихове 20—23.

12. Какво обеща Богъ, че ще стори, за да пусне фараонъ израиля? Изходъ 6: 6—8.

13. Какви изпитания бѣха нанесени надъ фараона и неговия народъ, преди тѣ да се съгласиха

да пуснатъ израиля да напусне Египетъ ? *Отговоръ :*
10 язви. Изходъ 7—11 глави.

14. Какво бѣше поведението на фараона ви-
наги следъ преминаването на язвитѣ ? Изходъ
8 : 15. 19. 32.

Забележка. — Какъ бѣше се ожесточило фараоно-
вото сърдце ? Господъ даде свѣтлина на фараона, но когато
той се отвръщаше отъ свѣтлината и се отказваше да слуша
Божииѣ предупреждения, сърдцето му закоравѣваше. Отхвър-
лянето на свѣтлината, която Богъ му даде, закоравѣваше
сърдцето му. Това е опитността на всички. Ако Богъ ни
показва една длъжностъ, а ние откажемъ да я извършимъ,
ние започваме едно дѣло, което закоравѣва нашитѣ сърдца,
така че ще бжде много по-мъчно да сторимъ правото
следующия пжтъ. Въ този смисълъ може да се каже, че
Богъ закоравѣва сърдцата на тѣзи, които отхвърлятъ изпра-
тената отъ него свѣтлина. Чрезъ сериозно и вѣрно пазене на
всѣка съзната длъжностъ, нашитѣ сърдца могатъ да бждатъ
запазени нѣжни и могатъ лесно да бждатъ повлияни отъ
Божия Духъ.

15. За коя цель изпраща Богъ своитѣ сждби
въ свѣта ? Примѣръ за какво сж тѣзи египетски
язви ? Исаия 26 : 9 посл. часть. Вижъ Откр. 16.

Точки за размишление.

Какъвъ урокъ трѣбваше да научи гордиятъ
фараонъ отъ Божиитѣ постѣпки съ него ?

Какъвъ урокъ би трѣбвало Божиятъ народъ
да научи отъ тази опитность ?

По какъвъ начинъ сърдцата „закоравѣватъ“ ду-
ховно ?

10 Урокъ — 7 декемврий 1929 год.

Пасхата.

Ръководна мисълъ : 1 Кор. 5 : 7.

Урокътъ :

1. Преди десетата и голѣма язва да бѣ нападнала египтянитѣ, какво каза Господь относно този месецъ и година ? Изходъ 12 : 1. 2.

Забележка. — Съ освобождението отъ египетското робство, за израилянитѣ започна едно ново лѣточисление. Новата година бѣ започната съ празнуването на пасхалния праздни съ, който постоянно трѣбваше да напомня на израиля за тѣхното велико избавление.

2. Какво приготвление трѣбваше да направятъ израилянитѣ ? Какво обстоятелство трѣбваше особено да се съблюдава ? Стихове 3, 4.

3. Какви наставления бѣха дадени относно агнето ? Стихове 5, 6.

4. Що трѣбваше да се стори съ кръвта на агнето ? Съ месото ? Стихове 7—10.

5. Какъ трѣбваше да бждатъ тѣ облѣчени, когато ядѣха пасхата ? Стихъ 11.

6. Какво щѣше да бжде този день за народа ? Стихове 14, 17.

7. Следъ като получи тѣзи наставления отъ Господа, какво стори Мойсей ? Стихове 21, 22.

Забележка. — Споредъ юдейското предание едно пасхално агне се опредѣля за 10 души.

Исопъ е една билка, която расте като храстъ.

„Исопътъ, употребенъ за поръсване на кръвта, бѣше символъ на очистването, като сщевременно се употребяваше за очистване отъ проказа и отъ омърсяване чрезъ докосване до мъртви. Неговото значение се показва и въ молитвата на псалмиста: „Поръси ме съ исопъ, и ще бжда

чистъ; омий ме, и ще стана побѣлъ отъ снѣгъ.“ — „Патриарси и пророци“ стр. 277.

8. Какво обещание се даде на онѣзи, чийто кжщи носѣха знака на порѣсената кръвъ? Стихъ 23.

9. Какъ бѣ нареченъ този празникъ? Символъ на какво бѣше пасхалното агне? Стихове 11, 27; Йоанъ 1:29; 1 Коринт. 5:7.

Забележка. — Пасхата трѣбваше да бжде единъ възпоменателенъ празникъ, а сжщо и символъ, сочейки не само къмъ избавлението отъ Египетъ, но и напредъ къмъ най-великото избавление, което Христосъ щѣше да извърши въ освобождаването народа отъ робството на грѣха. . . Не бѣше достатъчно, щото пасхалното агне да бжде убито; неговата кръвъ трѣбваше да бжде попръскана на вратитѣ; така заслугитѣ на Христа трѣбва да бждатъ приети отъ душата. Ние трѣбва да вѣрваме, не само, че Той умрѣ за свѣта, но че Той умрѣ лично за насъ. Ние трѣбва да си присвоимъ заслугитѣ на изкупителната жертва.“ — Сжщо тамъ.

10. Колко време израилянитѣ трѣбваше да пазятъ пасхата? Защо трѣбваше тѣ да я пазятъ? Изходъ 12:24—27.

Забележка. — „За споменъ на това велико избавление трѣбваше да се пази единъ празникъ всѣка година отъ израилевия народъ въ всички бждещи генерации. . . Тѣ трѣбваше да пазятъ празника въ бждещитѣ години и трѣбваше да повтарятъ на своитѣ деца историята на това велико избавление, както имъ заповѣда Мойсей.“ — Сжщо тамъ, стр. 274.

11. Що показва, че юдеитѣ все още пазѣха пасхата, когато Исусъ бѣше на земята? Лука 22:1; Йоанъ 12:1.

Забележка. — Исусъ бѣше разпнатъ въ времето на пасхата и бѣше истинското пасхално агне. Както израилянитѣ трѣбваше да порѣсатъ вратитѣ си съ кръвта на агнето, за да ги отмине ангелътъ, така ние трѣбва да имаме Хри-

стовата кръв въ сърдцата си, за да бждемъ спасени въ царството Божие.

Забележи, какъ старозаветниятъ символъ отговаря напълно на новозаветната сжщностъ.

1) Божието агне, Исусъ Христосъ, бѣше съвършенно, безъ петно или какъвъ да е порокъ.

2) Той бѣше невиненъ. Неговата смъртъ не бѣше поради негова грѣшка.

3) Той умрѣ въ разцвѣта на живота си.

4) Той бѣ посеченъ като жертва за другитѣ.

5) Той бѣ пожертвуванъ въ времето и часа на пасхалната жертва.

6) Никаква костъ не му бѣ счупена. Това се отнася за неговото тѣло. Ние ще бждемъ спасени чрезъ „Божие агне, което взема грѣховетѣ на свѣта“ (Йоанъ 1:29); „който не знаеше грѣхъ“, но „Богъ го за насъ грѣшенъ направи“ (II Кор. 5:21; I Петрово 1:19).

Следъ смъртта на Исуса празникътъ на тайната вечеря заема мѣстото на нѣкогашния пасхаленъ празникъ.

12. Какъ показаха чадата Израилеви, че вѣрватъ въ Господа? Изходъ 12:28.

13. Какво се случи посрѣднощъ? Кои бѣха поразени съ тази язва? Що се чуваше по цѣлия Египетъ? Стихове 29—30.

14. Що побърза да стори фараонътъ? Какво позволение даде той? Какво принуждаваха египтянитѣ? Стихове 31—33.

15. Какво взеха съ себе си израилянитѣ, преди да напуснатъ страната? Що имъ дадоха египтянитѣ? Стихове 34—36.

Забележка. — „Като приготовление за заминаването и за да иматъ нужния запасъ презъ време на дългото си пътуване въ пустинята, израилянитѣ бѣха посъветвани да искатъ (не „да взематъ на заемъ“, както въ нѣкои пре-

води) отъ египтянитѣ сребърни и златни нѣща и дрехи като запла̀та за тѣхната дълга работа. И египтянитѣ дадоха (не „имъ заеха“, както въ нѣкои преводи), колкото искаха. Обстоятелствата на онази ужасна нощъ ги направиха много щедри“.

16. Какви други подробности ни се докладватъ за излизането имъ? Стихове 37—39.

Забележка. — За обяснение на Битие 15:13 четемъ, че Господъ каза на Авраамъ: „Знай известно, че твоето семе ще се пресели въ земя не своя си и ще бждатъ тамъ въ поработение; и ще ги угнетяватъ четиристотинѣ години“. Въ Изходъ 12:40 се казва: „Пришелствуването, което направиха израилевитѣ синове въ Египетъ, биде четиристотинѣ и тридесетъ години“. Обаче Павелъ казва въ Галат. 3:15—17 че отъ времето, когато бѣ направенъ заветъ съ Авраама за даването закона на Синай, бѣха четиристотинѣ и тридесетъ години.

Отъ тѣзи библейски мѣста трѣбва да заключимъ, че израилянитѣ не сж били 400 години въ Египетъ. Времето, което тѣ прекараха въ Египетъ, трѣбва да е било около 215 години. Нѣкои преводи казватъ по-точно, че *странствуванията* на чадата израилеви бѣха четиристотинѣ и тридесетъ години. Авраамъ, Исаакъ и Яковъ, предшественицитѣ на израилянитѣ, бѣха чужденци въ Ханаанъ. Времето на четиристотинѣ и тридесетъ години започва съ обещанието, което Авраамъ получи, когато му бѣ заповѣдано да излѣзе отъ Урь Халдейски. 400-тѣ години на Битие 15:13 започватъ по-късно. Нека да обърнемъ внимание, че периода отъ 400 години е едно време на скръбъ. Споредъ Писанието той трѣбва да започва 30 години по-късно, около времето, когато Исмаилъ, който бѣ роденъ по плътъ, преследваше онзи, който бѣ роденъ по духъ. (Исаакъ) Галат. 4:29.

Точки за размишление.

Що е нужно, преди кръвта на агнето да ползва за лично спасение?

Съобразилъ ли съмъ се съ условията за спасение?

Въ каква връзка се намира Йезекилъ 14 : 12—20 съ този урокъ?

11 Урокъ — 14 декемврий 1929 г.

Преминаването презъ Червеното море; манната отъ небето.

Ръководна мисль: Изходъ 15 : 2.

Въведение: „Богъ чрезъ провидението си доведе евреитъ до планинската долина предъ морето, за да покаже силата си въ тѣхното освобождение и да съкруши гордостъта на тѣхнитъ притѣснители. Той би могълъ да спаси народа си по всѣкаквъ другъ начинъ, но той избра този начинъ, за да изпита вѣрата имъ и да засили упованието имъ въ него. Народътъ бѣше изморенъ и ужасенъ, но ако тѣ бѣха останали назадъ, когато Мойсей имъ заповѣда да напредватъ, Богъ никога не би разкрилъ пѣть предъ тѣхъ. Чрезъ вѣра тѣ минаха презъ Червеното море като по суха земя. Дори като навлѣзоха въ водата тѣ показаха, че вѣрваха въ Божието Слово, както то бѣше изговорено чрезъ Мойсея. Тѣ направиха всичко, каквото бѣше въ тѣхната възможность, и тогава Могщиятъ Израилевъ утиши морето, за да направи пѣть за нозетъ имъ. Представената тукъ голѣма поука важи за всички времена.“ (Патр. и пр., стр. 290).

Урокътъ:

1. Отъ кжде тръгнаха израилянитъ? Въ какво число потеглиха тѣ? Накжде се отправиха тѣ? Изходъ 12 : 37. 38; 13 : 20—22.

2. Каква промѣна настана въ настроението на Фараона, докато Израилевитъ чада бѣха на пѣть? Коя насока взеха преследвачитъ? Изходъ 14 : 5—9.

3. Какво наставление даде сега Мойсей на Израилевия народъ? Какъ имъ стана възможно да преминатъ презъ Червеното море? Каква закрила имъ оказа Господъ предъ неприятелитъ имъ? Стихове 13—22.

4. Каква участъ постигна египтянитъ, при опита имъ да използватъ сщия пжтъ, по който бѣше миналъ Израиль презъ Червеното море? Ст. 23—31.

Забележка. — Онази частъ отъ Червеното море, която израиль е преминалъ, е, както се приема, заливатъ на морето, който днесъ се казва Суезки каналъ. Широчината, която морето е имало тамъ, е била около 19 клм.

5. По какъвъ начинъ отпразднува израиль сполучливото си бѣгство? *Отговоръ.* Съ изпѣването на една победна пѣсень. Изходъ 15 : 1—21.

Забележка. — „Тази пѣсень и голѣмото освобождение, което тя възпѣва, сж направили впечатление, незалично въ споменитъ на еврейския народъ. Отъ столѣтие на столѣтие то се е повтаряло отъ пророци и пѣвци на Израила, за свидѣтелство, че Йеова е силата и освобождението на ония, които уповаватъ на него. Тази пѣсень принадлежи не само на юдейския народъ. Тя посочва още унищожението на всички неприятели на правдата и на крайната победа на Божия израиль. Пророкътъ отъ Патмос вижда бѣло облѣчената група, „които бѣха победили“, да стои „на стѣкленото море, размѣсено съ огнь“, съ „арфи Божии“ въ ржце. „И пѣха пѣсеньта на Мойсея, Божия рабъ, и пѣсеньта на Агнето.“ (Патр. и пр., стр. 289).

6. Кое даде първи поводъ на израила да роптае противъ Господа? Ст. 22—26.

Забележка. — „Въ ужаса и отчаянието си тѣ упрѣкваха Мойсея, че ги е повелъ по такъвъ пжтъ, безъ да смислятъ, че Божието присѣствие въ оня таинственъ облакъ водѣше него, както и тѣхъ. Въ скръбта си за тѣхъ Мойсей направи това, което тѣ бѣха забравили да направятъ.

— той призова сериозно Господа за помощь.“ (Патр. и пр., стр. 291.)

7. Кое накара израилевитѣ чада да роптаятъ втори пжтъ? Каква помощь обеща Господь да имъ даде? Изх. 16:2—6.

8. Въ какъвъ видъ се яви тази помощь? Какви наставления получи израиль за събирането на манната? Какво изключение трѣбваше да се спазва при това? Ст. 14—26.

9. Какъвъ въпросъ зададе Господь, когато нѣкои все пакъ излизаха да събиратъ въ сжбота? Какво важно наставление имъ даде тогава той? Ст. 28—32.

Забележка. — „Богъ изисква, щото неговиятъ святъ день да бжде освещаванъ сега сжщо тъй, както презъ времето на израиля. Дадената на евреитѣ заповѣдь трѣбва да бжде зачитана отъ всички християни като заповѣдь на Йеова къмъ тѣхъ. Тѣ трѣбва да направятъ деня преди сжботата приготвителенъ день, за да бжде всичко готово за светитѣ часове . . Мнозина отлагатъ нехайно малки работи, които биха могли да се извършатъ въ приготвителния день, за началото на сжботата. Това не трѣбва да бжде тъй. Работы, която е изоставена до началото на сжботата, трѣбва да остане неизвършена, докато мине сжботата. Такъвъ случай би останалъ въ паметта на несъобразителнитѣ и ще ги кара да гледатъ да си свършватъ личната работа въ шестѣ работни дни.“ (Патр. и пр., стр. 296.)

10. Кжде и по каква причина народътъ още единъ пжтъ възропта противъ Бога? По какъвъ начинъ Богъ отне този пжтъ нуждата имъ? Какво име получи мѣстото за споменъ отъ израилевото поведение? Изходъ 17:1—7.

11. Какво наставление се дава относно роптанията и оплакванията на вѣрующитѣ? Защо трѣбва да гледаме да не подхранваме недоволенъ духъ? Филип. 2:14. 15; I Коринт. 10:10. 11.

Забележка. — „Исусъ е нашиятъ приятелъ; цѣлото небе взема участие за нашето благополучие; и нашитѣ тревоги и страхове наскърбяватъ Светия Божий Духъ. Ние не трѣбва да подхранваме у насъ страхливостъ, която не само ни тревожи и умаломощава, но и не ни помага да издържаме изпититѣ си. Ние не трѣбва да даваме мѣсто на недовѣрие къмъ Бога, което ни кара да правимъ приготвляването за бждещи нужди главна цель на живота си, както ли нашето щастие се състои именно въ тия нѣща. Не е Божия воля народътъ му да се чувствува потиснатъ отъ грижи.“ (Патр. и пр., стр. 294).

12. Какви послѣствия имаше роптанието на израиля въ пустинята? Псаломъ 106:24—27.

13. Каква борба трѣбваше да води израиль въ Рефадимъ? Чрезъ какво победи той? Изходъ 17:8—13.

14. Въ какво се съблазниха най-после Мариамъ и Ааронъ въ предводителството на Мойсея? Затова какво мърмуре имъ бѣ направено отъ Бога? Числа 12:1—8.

15. Каква бърза сждба постигна Мариамъ? Какъ бѣ послушана Мойсеевата молитва за нея? Ст. 9—15.

16. До коя планина дойдоха тѣ? Изходъ 19:1. 2.

Точки за размишление.

Какъвъ урокъ можемъ да научимъ отъ избавлението при Червеното море?

Хлѣбъ отъ небето! Каква е нашата нужда въ тази земна пустиня на грѣха?

Кои мисли ни помагатъ да победимъ навика на оплакване?

12 Урокъ — 21 декемврий 1929 г.

Даването на закона.

Ръководна мисъл : Второз. 5 : 26.

Въведение : Израилевата история отъ онова време съдържа поучения за насъ днесъ. Богъ е извелъ църквата на останалитъ отъ Египета на грѣха, за да могатъ тѣ да пазятъ неговитъ заповеди. Ние се приближаваме къмъ обещаната земя. При това намъ се изпрѣчватъ по-опасни изкушения и по-голѣми трудности, отколкото нѣкога на израиля въ пустинята. Само упование въ Бога, устойчивостъ и непоколебима вѣра ще ни дадатъ днесъ победа.

Урокътъ :

1. Въ какво духовно състояние дългото египетско робство бѣше довело много израилтяни ? Изходъ 5 : 21; 6 : 9.

Забележка. — „Презъ всичкитъ години на робството въ Египетъ между израилтянитъ имаше такива, които останаха вѣрни въ почитането на Йесова. Тѣ много бѣха наскърбявани, като виждаха всѣки день децата си да гледатъ езическитъ мерзости и дори да се покланятъ предъ тѣхнитъ фалшиви богове. Въ скръбта си тѣ викаха къмъ Господа за освобождение отъ египетското иго, за да бждатъ избавени отъ гибелното влияние на идолопоклонството.“ (Патр. и пр., стр. 259.)

Презъ време на робството въ Египетъ голѣма частъ отъ израилянитъ изгубиха значително познанието на Божия законъ и размѣсиха неговитъ предписания съ езически обичаи и предания. Богъ ги заведе на Синай и тамъ имъ въвести съ собственъ гласъ своя законъ.“ (Патр. и пр., стр. 334).

2. Защо изведе Господъ израиля изъ Египетъ ? Изходъ 8 : 1.

Забележка. — „Въпрѣки всички съпротивления на фараона Всемогщиятъ Богъ избави народа си отъ Египетъ,

за да пази закона му, който той бѣше далъ на човѣка въ рая. Той ги заведе на Синай, за да чуятъ отъ тамъ възвѣстяването му. Отъ това, че Богъ съ собствения си гласъ възвести на израилевитѣ чада десетѣтъ заповѣди, тѣ трѣбваше да разбератъ, отъ каква голѣма важностъ сж тѣ. При това Господъ откри на свѣта по единъ поразителенъ начинъ своята слава и могъщество. Това стана само за да се увѣрятъ човѣцитѣ, че неговиятъ законъ е святъ и заповѣдитѣ му трѣбва да се изпълняватъ." (Свид. т. 8, стр. 197, 198.)

3. Отъ кога бѣше познатъ Божиятъ законъ на човѣцитѣ? *Отговоръ* : Отъ сътворението.

На Авраама — Битие 26 : 5.

На Лота — II Петрово 2 : 7. 8.

На Ноя — II Петрово 2 : 5.

На Каинъ и Авелъ — Битие 4 : 7.

На Адама — Римл. 5 : 12. 13.

Забележка. — Законътъ бѣше известенъ на Адама, както и на всички негови потомци, защото „чрезъ закона става познанието на грѣха“ (Римл. 3 : 20) и „чрезъ *едного* човѣка грѣхътъ влѣзе въ свѣта“, именно чрезъ Адама. За Авраама се казва, че е пазилъ Божия законъ. Ной е нареченъ „праведенъ“ (Бит. 7 : 1). Ной е билъ измъчванъ отъ беззаконнитѣ. Всички патриарси виждаха грѣха въ престѣпването на Божия законъ.

4. Отъ кое обяснение се вижда още, че законътъ бѣше познатъ на патриарситѣ? Римляномъ 4 : 15; 5 : 13.

Забележка. — Кждето нѣма законъ, „тамъ нѣма и престѣпление. Ако Божиятъ законъ не сѣществуваше, още преди да бжде написанъ на каменнитѣ плочи на Синай, не би могло да има престѣпване на закона. Но Каинъ бѣше убиецъ и бѣше наказанъ като такъвъ. За предѣлотъ опния свѣтъ е писано : „И видѣ Господъ, че се умножава злината на човѣка по земята, и че всичкитѣ въображения на сѣрдечнитѣ му помишления бѣха само зло всѣки день.“ (Бит. 6:5.)

Яковъ открадна отъ брата си правото на първородство и затова бѣ заточенъ за много години. И тъй, грѣхътъ съществуваше и биваше наказванъ. Но кждето има грѣхъ, тамъ трѣбва да има и единъ законъ; защото безъ такъвъ не би имало грѣхъ.

5. Кжде отиде Моисей да говори съ Бога, докато народътъ се бѣше разположилъ на Синайската планина? Какво му съобщи Господъ? Какви приготовления бѣха необходими за това? Изх. 19:1—3. 9—13.

6. Какви явления придружаваха възвестяването на Божия законъ? Ст. 16—20.

7. Кжде е отбелязанъ законътъ въ Свещеното Писание? Изходъ 20.

8. Какво даде Богъ на Мойсея, следъ като бѣше изговорилъ съ силенъ гласъ закона? Какъ трѣбваше да се отнася израиль къмъ закона на своя Богъ? Второзаконие 5:22. 28. 29.

Забележка. — „Никога, откакъ е създаденъ човѣкътъ, не е било виждано такова откровение на божествената мощъ, както когато се възвестяваше законътъ отъ Синай . . . Когато Мойсей слизаше отъ планината на Божието присѣствие, кждето бѣше получилъ плочитѣ на свидетелството, виновниятъ израиль не можеше да понася свѣтлината, която озаряваше лицето му. Колко по-малко ще могатъ престѣпниците да гледатъ Божия Синъ, когато той ще се яви въ славата на Отца си, обкръженъ отъ всички небесни ангели, за да сѣди престѣпниците на закона си и ония, които сж отхвърлили неговото примирение.“ Патр. и пр., стр. 340.

9. Предъ какво решение постави Богъ народа си? Втор. 11:26—28.

10. Само при какво условие, споредъ думитѣ на Христа, човѣкъ може да влѣзе въ вѣчния животъ? Мат. 19:17.

11. Въ какво, споредъ Спасителя, се състои

цѣлиятъ законъ съ десетѣтъ заповѣди? Мат. 22 : 37—40.

12. Кои отъ заповѣдитѣ регулиратъ нашето непосредствено отношение къмъ Бога? Изходъ 20 : 3—11.

14. Кои заповѣди се занимаватъ съ нашитѣ отношения къмъ нашитѣ съчовѣци? Ст. 12—17.

Забележка. — „Първитѣ четири отъ десетѣтъ заповѣди се изразяватъ въ общеизвестното предписание : „Да възлюбишъ Господа, твоя Богъ, отъ всичкото си сърдце.“ Последнитѣ шестъ се съдържатъ въ другото : „Да възлюбишъ ближния си както себе си.“ Тѣзи две заповѣди изразяватъ принципа на любовта. Не може да се изпълнява първата, а сщевременно да се нарушава втората, нито пъкъ да се изпълнява втората, а да се престѣпва първата. Когато Богъ заема подобаващото му мѣсто въ сърдцето, то и за ближния ще бжде освобождено подобаващото му мѣсто. Ближния си ние трѣбва да обичаме като себе си. Но само когато възлюбимъ Бога повече отъ всичко, ние ще можемъ да обичаме както трѣбва и нашия ближень.

Отъ това, че всички заповѣди се изразяватъ въ онази за любовта къмъ Бога и къмъ ближния, следва, че не може да се пристѣпи *ни една* заповѣдъ, безъ да се накърни любовта. Затова Христосъ учеше слушателитѣ си, че законътъ въ сщностъ не се състои въ множество отдѣлни предписания, отъ които едни да сж отъ по-голѣма важность, други съ по-малко значение и затова да могатъ да се престѣпватъ безнаказано. Напротивъ, нашиятъ Господъ поставя пързитѣ четири, както и последнитѣ шестъ заповѣди като едно цѣло небесно благо и учи, че любовта къмъ Бога се доказва чрезъ послушание къмъ всички негови заповѣди.“ „The Desire of Ages“ стр. 607.

14. Кое обстоятелство попрѣчи на цѣлия израилевъ народъ, който бѣше оставилъ Египетъ, съ изключение на двама мжже, да влѣзе въ обещаната земя? Числа 14 : 1—5. 26—39.

15. Каква опасност има за църквата на останалитѣ въ нашето, последното време? Евр. 10:35—37.

Забележка. — „Че това напомняне е отправено къмъ църквата въ последнитѣ дни, се вижда отъ думитѣ, които изразяватъ близостта на идването на Господа: „Защото още малко, и ще дойде, който има да дойде, и не ще се забави.“ И отъ тукъ ясно се вижда, че ще има едно привидно закъснение и Богъ като че ще се позабави. Даденото тукъ поучение се отнася особено за опитността на адавентиститѣ по онова време. Ония, за които тукъ става дума, сж били въ опасност да претърпятъ крушение на вѣрата си . . . Единствената тѣхна сигурна подкрепа бѣше, да подържатъ свѣтлината, която бѣха вече получили отъ Бога и да продължаватъ да търсятъ въ Свещеното Писание и търпеливо да чакатъ и да бдятъ, за да могатъ да получатъ по-голъма свѣтлина.“ (Гол. борба, стр. 408).

16. Какво ще се каже на тѣзи, които сж победили съ останалитѣ? Откр. 14 : 12.

17. Затова къмъ какво трѣбва да се стремимъ всички? Евр. 10 : 38. 39.

Точки за размишление.

Мислилъ ли съмъ достатъчно за Божия законъ да го помня акуратно?

Какъ мога да се сдобия съ опитността да бжде записанъ законътъ Божий въ сърцето ми? Иеремия 31 : 33.

Какво бѣше Христовото държане спремо законъ? Псаломъ 40 : 8.

13 урокъ — 28 декемврий 1929 г.

Божиятъ домъ

Ръководна мисълъ: Изходъ 25:8.

Урокътъ :

1. Какво наставление получи Мойсей относно мѣсто за богослужение въ израиль? Изходъ 25 : 8.

2. По кои образци трѣбваше да се водятъ за въздигането на светилището? Евр. 8:5; 9 : 23.

Забележка. — „Самъ Богъ даде на Мойсея плана за тази постройка до най-малкитѣ подробности относно голѣмината и формата на най-различния материалъ и на всички предмети, отъ които тя трѣбваше да се състои. Направеното съ ръце светилище трѣбваше да бѣде, подобие на истинското, 'образецъ на небеснитѣ нѣща' — въобще едно умалено изображение на храма, въ който Христосъ, следъ като принесе живота си въ жертва, трѣбваше да служи за грѣшницитѣ. Богъ даде на Мойсея на планината да види небесното светилище и му заповѣда да го има точно за образецъ.“ (Патр. и Пр., стр. 343.)

3. Отъ какви отдѣления трѣбваше да се състои светилището? Какви сѣдове трѣбваше да се съдѣржатъ въ дветѣ отдѣления? Изходъ 26 : 33—35.

4. Отъ кое мѣсто въ земното светилище же. лаеше Богъ да се сношава съ израиль? Изх. 25:22.

5. Кой бѣше предвиденъ за извършване на свещеническата служба въ светилището? Изх. 28:1.

6. Кой само имаше право да влиза въ светая светихъ? Кога и при какви условия само можеше той да прави това? Левитъ 16:1—3. Евр. 9 : 7.

Забележка. — „Никое смъртно око, освенъ онова на първосвещеника, не можеше да види вътрешната частъ на светилището. Само единъ пътъ въ годината първосвещеникътъ можеше да влѣзе въ нея, и това само следъ най-грижливо и тържествено приготвление. Съ трепетъ влиза-

ше той вжтре предъ Бога и въ мълчаливо страхопочитание очакваше народътъ завръщането му, молейки се сериозно за божественото благословение. Свещеникътъ извършваше предъ трона на благодатъта умиловителнието за израиля, и Богъ се присъединяваше къмъ него въ облака на славата. Ако той останѣше тамъ по-дълго отъ обикновено, народътъ се изпълваше съ страхъ, дали той не е погиналъ отъ славата на Господа поради тѣхни или негови грѣхове.“ (Патр. и пр., стр. 353, 354.)

7. Какъ трѣбваше да се държи народътъ спрямо светилището? Левитъ 26:2; Псаломъ 89:7.

8. Коя фигура при службата въ земното светилище привличаше вниманието на поклонника? Откр. 13:8.

Забележка. — „Чрезъ богослужението въ скинията и въ храма, който по-късно зае мѣстото на скинията, народътъ всѣки день бѣше поучаванъ на великитѣ истини относно смъртъта и службата на Христа, а единъ пжтъ въ годината тѣхнитѣ мисли бѣха отправяни нагоре къмъ последнитѣ събития въ голѣмата борба между Христа и Сатана, къмъ очистването на вселената отъ грѣха и грѣшниците.“ (Патр. и пр., стр. 358.)

9. Какво се изпълни съ Христовата смъртъ на кръста на Голгота? Кжде бѣше отнесена сега примирителната служба? Какво обяснение ни се дава за извършителя на небесната ходатайствена служба? Евр. 9:6—12.

Забележка. — „Когато високиятъ вѣкъ „свърши се!“ излѣзе отъ Христовитѣ уста, свещеницитѣ тъкмо служеха въ храма. Бѣше около часа на вечерната жертва . . . Очудени гледатъ присжтвующитѣ. Една невидима ржка раздира съ шумъ завесата въ вжтрешността на храма отгоре додолу, тъй че мѣстото, което по-рано Богъ изпълваше съ присжтствието си, сега стана достояние за погледа на тѣлпата. . .

Пжтътъ къмъ светилището стои отворенъ. На всички

се предлага единъ новъ, единъ живъ пжтъ. Сега обремененото съ грѣхове, огрижено човѣчество нѣма нужда вече да чака приближаването на свещеника. Отсега нататѣкъ Спасителтъ горе въ небето ще служи като свещеникъ и защитникъ." „The Desire of Ages“, стр. 756. 757.

10. Макарь че сега светилището и светилищната служба сж въ небето, какво обещание все пакъ иматъ вѣрующитѣ на земята, когато се събиратъ въ Христовото име? Мат. 18 : 20.

11. Какво е за смирения вѣрующъ днесъ Божиятъ домъ на земята?

Забележка. — „За смирената вѣрваща душа Божиятъ домъ на земята е портата за къмъ небето. Хвалебнитѣ пѣсни, молитвитѣ, думитѣ, които биватъ изговорени отъ Христовитѣ замѣстници, сж отредени отъ Бога срѣдства, за да бжде приготвенъ единъ народъ за църквата горе . . . Отъ святостта, която бѣше свързана съ земното светилище, християнитѣ могатъ да се учатъ, какъ трѣбва да гледатъ на мѣстото, кждето Господъ се съединява съ своя народъ.“ (Свид. т. 1. стр. 153, 154.)

12. Въ какво се състои истинското богослужение? Яково 1:27; Исаия 58:6. 7; Евреемъ 13 : 5.

13. До колко трѣбва да бждатъ сърдцето и животътъ посветени на служба Богу, за да бжде угодно нашето поклонение на Бога? Лука 10 : 27.

14. Какво ни се напомня, предвидъ близостта на деня Господень? Евр. 10:25.

15. Какъ трѣбва да става поклонението на Бога въ събранието на вѣрующитѣ? Иоанъ 4:24.

Забележка. — „Не чрезъ това, като посетимъ нѣкаква свещена планина или осветенъ храмъ, ще дойдемъ въ свръзка съ небето. Нашата набожностъ не трѣбва да се ограничава въ почитането на външни форми и обичаи. Тя трѣбва да иде отъ Бога; само тогава тя ще води къмъ Бога. Само когато сме родени отъ неговия духъ, ние ще му служимъ както трѣбва. Това ще очисти сърдцето, ще